

# Mazowsze, Pi

Piękna nasza Polska cała,  
Piękna, żyzna i wspaniała,  
Wiele krain, wiele ludów,  
Wiele stolic, wiele cudów,  
Lecz najmiłsze i najzdrowsze  
Przecież, człeku, jest Mazowsze.  
Bo gdzie takie cudne stroje  
I śpiewanki, i dziewoje?  
Kto w podkówki tak wykrzesze?  
Komu miłe tak pielesze,  
Jak ojczyste Mazurowi?  
Niechaj cała Polska powie!  
Poza Niemnem puszcza sroga,  
A na Rusi błotna droga,  
Góral zbyt podkasały,  
A Odraki lód zniemczały;  
A więc nasza, nasza góra,  
Nie masz w świecie nad Mazura!  
Mówią, że tam na Podolu  
Rośnie żyto bez kąkolu;  
Ale u nas dary boże  
Płyną Wisłą aż za morze,  
Przyśpiewują se flisaki,  
A grosz ma człek jaki taki.  
Gdzieś za światem Dniepr tam płynie,  
Sławne konie w Ukrainie;  
Ale kto, jak Mazur właśnie,  
Wioząc z konia biczem trzaśnie!  
Kiedy jedzie do Warszęgi,  
Mówią wszyscy: Mazur tęgi!  
Tęgi Mazur wej w pokoju!  
Lecz się przyda i do boju,  
Znane w Polsce kosyniery,  
I do boju Mazur szczery.  
Gdy do kosy się przyłoży  
Tnie Moskala jak gniew Boży.  
Dana, dana, dana, dana,  
Za Ojczyznę miła rana!  
Prędzej zginą rzeki, góry,  
Niżli Polska i Mazury!  
Bies cię porwie, Mikołaju  
A swoboda będzie w kraju.